Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 18ης Ιουνίου 2015*

«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Τομέας σιδηροδρομικών μεταφορών και παρεπόμενων παροχών — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρα 20 και 28, παράγραφος 1 — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση διατάσσουσα τη διενέργεια ελέγχου — Εξουσίες ελέγχου της Επιτροπής — Θεμελιώδες δικαίωμα του απαραβίαστου της κατοικίας — Έλλειψη προηγούμενης δικαστικής άδειας — Αποτελεσματικός δικαστικός έλεγχος — Τυχαία ανεύρεση στοιχείων»

Στην υπόθεση C-583/13 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 15 Νοεμβρίου 2013,

Deutsche Bahn AG, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία),

DB Mobility Logistics AG, με έδρα το Βερολίνο,

DB Energie GmbH, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία),

DB Netz AG, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν,

Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH, με έδρα το Bodenheim (Γερμανία),

DB Schenker Rail GmbH, με έδρα τη Mayence (Γερμανία),

DB Schenker Rail Deutschland AG, με έδρα τη Mayence,

εκπροσωπούμενες από τους W. Deselaers, E. Venot και J. Brückner, Rechtsanwalte,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους L. Malferrari και R. Sauer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τους A. Rubio González και L. Banciella Rodríguez-Miñón,

παρεμβαίνον πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

η **Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ**, εκπροσωπούμενη από τους M. Schneider και X. Lewis καθώς και από την M. Μουστακαλή,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**,

παρεμβαίνον πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev (εισηγητή), J. L. da Cruz Vilaça και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: I. Illéssy, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Δεκεμβρίου 2014,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Φεβρουαρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, η Deutsche Bahn AG και οι θυγατρικές της DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH, DB Schenker Rail GmbH και DB Schenker Rail Deutschland AG (στο εξής, από κοινού: Deutsche Bahn) ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Deutsche Bahn κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-289/11, T-290/11 και T-521/11, EU:T:2013:404, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή τους με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής C(2011) 1774 της 14ης Μαρτίου 2011, C(2011) 2365 της 30ής Μαρτίου 2011 και C(2011) 5230 της 14ης Ιουλίου 2011, με τις οποίες διατάχθηκε η διενέργεια ελέγχων (στο εξής, από κοινού: επίδικες αποφάσεις), κατά το άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), στην Deutsche Bahn AG και σε όλες τις θυγατρικές της (υποθέσεις COMP/39.678 και COMP/39.731).

Το νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 20 του κανονισμού 1/2003, με τίτλο «Εξουσίες ελέγχου της Επιτροπής», ορίζει:

«1. Προς εκπλήρωση των καθηκόντων που της ανατίθενται βάσει του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή δύναται να διενεργεί κάθε αναγκαίο έλεγχο σε επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων.

2. Οι υπάλληλοι και τα λοιπά συνοδεύοντα άτομα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή για τη διενέργεια ελέγχου έχουν την εξουσία:

α) να εισέρχονται σε κάθε χώρο, γήπεδο και μεταφορικό μέσο των επιχειρήσεων και ενώσεων επιχειρήσεων·

β) να ελέγχουν τα βιβλία και άλλα επιχειρηματικά έγγραφα, ανεξαρτήτως της μορφής αποθήκευσής τους·

γ) να πραγματοποιούν ή να αποκτούν υπό οποιαδήποτε μορφή αντίγραφα ή αποσπάσματα των εν λόγω βιβλίων και εγγράφων·

δ) να σφραγίζουν οποιονδήποτε επαγγελματικό χώρο και βιβλία ή έγγραφα κατά την περίοδο και στο βαθμό που απαιτούνται για τον έλεγχο·

ε) να ζητούν από κάθε αντιπρόσωπο ή μέλος του προσωπικού της επιχείρησης ή ένωσης επιχειρήσεων επεξηγήσεις περί των γεγονότων ή εγγράφων που σχετίζονται με το αντικείμενο και το σκοπό του ελέγχου και να καταγράφουν τις απαντήσεις.

3. Οι υπάλληλοι και τα λοιπά συνοδεύοντα άτομα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή για τη διενέργεια ελέγχου ασκούν τις εξουσίες τους αφού προηγουμένως επιδείξουν γραπτή εντολή, στην οποία προσδιορίζονται το αντικείμενο και ο σκοπός του ελέγχου, καθώς και οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23 σε περίπτωση ελλιπούς επίδειξης των ζητούμενων βιβλίων ή λοιπών επαγγελματικών εγγράφων ή σε περίπτωση που αποδειχθούν ανακριβείς ή παραπλανητικές οι απαντήσεις σε ερωτήσεις που έχουν υποβληθεί κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή ενημερώνει την αρχή ανταγωνισμού του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί ο έλεγχος σε εύθετο χρόνο πριν από τη διενέργεια αυτού.

4. Οι επιχειρήσεις και οι ενώσεις επιχειρήσεων οφείλουν να υποβάλλονται στους ελέγχους που η Επιτροπή έχει διατάξει με απόφασή της. Στην απόφαση προσδιορίζονται το αντικείμενο και ο σκοπός του ελέγχου, καθορίζεται η ημερομηνία έναρξής του και μνημονεύονται οι κυρώσεις που προβλέπονται από τα άρθρα 23 και 24, καθώς και το δικαίωμα να ζητηθεί η εξέταση της απόφασης από το Δικαστήριο. Η Επιτροπή εκδίδει τις σχετικές αποφάσεις κατόπιν διαβούλευσης με την αρχή ανταγωνισμού του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί ο έλεγχος.

5. Οι υπάλληλοι καθώς και οι εντεταλμένοι ή οι διορισθέντες από τη αρχή ανταγωνισμού του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί έλεγχος οφείλουν, κατ' αίτηση της εν λόγω αρχής ή της Επιτροπής, να παρέχουν την ενεργό συνδρομή τους στους υπαλλήλους και στα λοιπά συνοδεύοντα άτομα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή. Για το σκοπό αυτό απολαύουν των εξουσιών που καθορίζονται στην παράγραφο 2.

6. Σε περίπτωση που οι υπάλληλοι και τα λοιπά συνοδεύοντα άτομα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή διαπιστώσουν ότι μια επιχείρηση εναντιώνεται στη διενέργεια ελέγχου που έχει διαταχθεί δυνάμει του παρόντος άρθρου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τους παρέχει κάθε αναγκαία συνδρομή, ζητώντας εφόσον κρίνεται σκόπιμο, τη συνδρομή της αστυνομίας ή ισότιμης αρχής επιβολής του νόμου, προκειμένου να καταστούν ικανοί να ασκήσουν τα ελεγκτικά τους καθήκοντα.

7. Αν για τη συνδρομή που προβλέπεται στην παράγραφο 6 απαιτείται, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, άδεια δικαστικής αρχής, ζητείται η άδεια αυτή. Η άδεια αυτή μπορεί επίσης να ζητείται ως προληπτικό μέτρο.

8. Όταν ζητείται η άδεια που αναφέρεται στην παράγραφο 7, η εθνική δικαστική αρχή ελέγχει τη γνησιότητα της απόφασης της Επιτροπής, καθώς και ότι τα σχεδιαζόμενα μέτρα καταναγκασμού δεν είναι αυθαίρετα ούτε υπέρμετρα αυστηρά σε σχέση με το αντικείμενο του ελέγχου. Κατά τον έλεγχο

της αναλογικότητας των μέτρων καταναγκασμού, η εθνική δικαστική αρχή μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή, απ' ευθείας ή μέσω της αρχής ανταγωνισμού του κράτους μέλους, λεπτομερείς εξηγήσεις, ιδίως για τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έχει υπόνοιες ότι υπάρχει παράβαση των άρθρων [101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ], καθώς και για τη σοβαρότητα της εικαζόμενης παράβασης και τη φύση της εμπλοκής της συγκεκριμένης επιχείρησης. Ωστόσο, η εθνική δικαστική αρχή δεν μπορεί να αμφισβητήσει την αναγκαιότητα του ελέγχου ούτε να ζητήσει την προσκόμιση των στοιχείων του φακέλου της Επιτροπής. Η αρμοδιότητα για τον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης της Επιτροπής ανήκει αποκλειστικά στο Δικαστήριο.»

3 Το άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 διευκρινίζει ότι, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 12 και 15 του κανονισμού αυτού, που αφορούν, αντιστοίχως, τις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών αρχών ανταγωνισμού και τη συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια, οι πληροφορίες που συλλέγονται στο πλαίσιο των ερευνητικών εξουσιών της Επιτροπής επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν μόνο για τον σκοπό για τον οποίο συγκεντρώθηκαν.

Ιστορικό της διαφοράς

4 Η Deutsche Bahn είναι επιχείρηση που δραστηριοποιείται στον τομέα των εθνικών και διεθνών εμπορευματικών και επιβατικών μεταφορών, της υλικοτεχνικής υποδομής και της παροχής υπηρεσιών παρεπόμενων προς τις σιδηροδρομικές μεταφορές.

5 Στις 14 Μαρτίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε μία πρώτη απόφαση με την οποία διέτασσε την Deutsche Bahn να υποβληθεί σε έλεγχο λόγω πιθανώς αδικαιολόγητης προνομιακής μεταχείρισης εκ μέρους της DB Energie GmbH άλλων θυγατρικών του ομίλου, ιδίως με τη μορφή ενός συστήματος εκπτώσεων για την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος έλξεως (στο εξής: πρώτη απόφαση περί ελέγχου). Ο πρώτος αυτός έλεγχος διενεργήθηκε στο διάστημα από 29 έως 31 Μαρτίου 2011.

6 Στις 30 Μαρτίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε δεύτερη απόφαση περί ελέγχου στην Deutsche Bahn για ενδεχόμενες πρακτικές που εφάρμοζε η DUSS με σκοπό να θέσει σε δυσμενή θέση τους ανταγωνιστές του ομίλου που δραστηριοποιούνταν στη Γερμανία καθιστώντας δυσκολότερη την πρόσβαση στους τερματικούς σταθμούς ή προβαίνοντας σε δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος τους (στο εξής: δεύτερη απόφαση περί ελέγχου). Ο δεύτερος αυτός έλεγχος διενεργήθηκε στις 30 Μαρτίου και την 1η Απριλίου 2011.

7 Στις 14 Ιουλίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε τρίτη απόφαση περί ελέγχου στην Deutsche Bahn λόγω εφαρμογής ενός δυνητικά επιζήμιου για τον ανταγωνισμό συστήματος συνιστάμενου στη στρατηγική χρήση της υποδομής που διαχειρίζονταν οι εταιρίες του ομίλου με σκοπό να παρεμποδιστούν, να περιπλεχθούν ή να καταστούν δαπανηρότερες οι δραστηριότητες των ανταγωνιστών του ομίλου στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών, για τους οποίους είναι απαραίτητη η πρόσβαση στους τερματικούς σταθμούς της DUSS (στο εξής: τρίτη απόφαση περί ελέγχου). Ο τρίτος αυτός έλεγχος διενεργήθηκε στις 26 Ιουλίου 2011.

8 Η Deutsche Bahn, παρισταμένων των δικηγόρων της κατά τους τρεις ελέγχους, δεν προέβαλε αντιρρήσεις ούτε κατήγγειλε την έλλειψη προηγούμενης δικαστικής άδειας ούτε εξάλλου εναντιώθηκε στους ελέγχους αυτούς βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 6, του κανονισμού 1/2003.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

9 Με δικόγραφα που κατέθεσε στις 10 Ιουνίου και στις 5 Οκτωβρίου 2011, η Deutsche Bahn άσκησε τρεις προσφυγές ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες ενώθηκαν προς συνεκδίκαση, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως των επίδικων αποφάσεων καθώς και των πράξεων που εξέδωσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια των εν λόγω ελέγχων και αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επιστρέψει όλες τις φωτοτυπίες εγγράφων που έγιναν στο πλαίσιο των ελέγχων αυτών.

10 Προς στήριξη των προσφυγών της, η Deutsche Bahn προέβαλε πέντε λόγους αντλούμενους, κατ' ουσίαν, από προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος στο απαραβίαστο της κατοικίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και από το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), λόγω της ελλείψεως προηγούμενης δικαστικής άδειας, από προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος στην αποτελεσματική δικαστική προστασία το οποίο διασφαλίζεται από το άρθρο 47 του Χάρτη και από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, από διάφορες προσβολές των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

11 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές της Deutsche Bahn στο σύνολό τους.

Αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

12 Η Deutsche Bahn ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,

— να ακυρώσει τις τρεις επίδικες αποφάσεις, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα όλων των διαδικασιών και βαθμών.

13 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

— να καταδικάσει την Deutsche Bahn στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, αντλούμενου από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του θεμελιώδους δικαιώματος του απαραβίαστου της κατοικίας που προβλέπεται στο άρθρο 7 του Χάρτη και στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ

Επιχειρηματολογία της Deutsche Bahn

14 Καταρχάς, η Deutsche Bahn προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι αγνόησε την απόφαση του ΕΔΔΑ, Colas Est κ.λπ. κατά Γαλλίας (αριθ. 3797/97, CEDH 2002-III) και δεν εξέτασε τις αποφάσεις του δικαστηρίου αυτού στις υποθέσεις Société Métallurgique Liotard Frères κατά Γαλλίας (αριθ. 29598/08, 5 Μαΐου 2011) και Canal Plus κ.λπ. κατά Γαλλίας (αριθ. 29408/08, 21 Δεκεμβρίου 2010), καθόσον έκρινε, στη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η έλλειψη προηγούμενης δικαστικής εντολής αποτελεί ένα μόνον από τα στοιχεία που έλαβε υπόψη του το ΕΔΔΑ για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι παραβιάστηκε το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ.

15 Ακολούθως, η Deutsche Bahn προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στηριζόμενο, στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις αποφάσεις του ΕΔΔΑ, Harju κατά Φινλανδίας (αριθ. 56716/09, 15 Φεβρουαρίου 2011) και Heino κατά Φινλανδίας (αριθ. 56720/09, 15 Φεβρουαρίου 2011), προκειμένου να αποφανθεί ότι από τις αποφάσεις αυτές απορρέει μία γενική αρχή κατά την οποία η έλλειψη προηγούμενης άδειας ελέγχου μπορεί να αντισταθμισθεί από τον εκ των υστέρων δικαστικό έλεγχο.

16 Η Deutsche Bahn υποστηρίζει, τέλος, ότι οι πέντε κατηγορίες εγγυήσεων που παραθέτει το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 74 έως 101 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν διασφαλίζουν επαρκή προστασία των δικαιωμάτων της άμυνας από την παρέμβαση στο θεμελιώδες δικαίωμά της του απαραβίαστου της κατοικίας, δηλαδή από τους ελέγχους που διεξήγαγε η Επιτροπή στις εγκαταστάσεις της.

17 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ και από το Βασίλειο της Ισπανίας, αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

18 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Deutsche Bahn επιδιώκει, κατ' ουσίαν, να αποδείξει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μη λαμβάνοντας υπόψη τα άρθρα 7 του Χάρτη και 8 της ΕΣΔΑ, ότι η έλλειψη προηγούμενης δικαστικής άδειας δεν έθιγε τη νομιμότητα των επίδικων αποφάσεων.

19 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι το θεμελιώδες δικαίωμα του απαραβίαστου της κατοικίας συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης (βλ. υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Hoechst κατά Επιτροπής, 46/87 και 227/88, EU:C:1989:337, σκέψη 19· Dow Benelux κατά Επιτροπής, 85/87, EU:C:1989:379, σκέψη 30, καθώς και Dow Chemical Ibérica κ.λπ. κατά Επιτροπής, 97/87 έως 99/87, EU:C:1989:380, σκέψη 16), η οποία εκφράζεται σήμερα με το άρθρο 7 του Χάρτη, που αντιστοιχεί στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ.

20 Πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του ΕΔΔΑ, μολονότι η προστασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ μπορεί να καλύπτει και ορισμένες επαγγελματικές εγκαταστάσεις, παρ' όλ' αυτά το δικαστήριο αυτό έκρινε ότι, προκειμένου για επαγγελματικούς χώρους και δραστηριότητες, η δημόσια παρέμβαση μπορεί να είναι μεγαλύτερη από ό,τι σε άλλες περιπτώσεις (ΕΔΔΑ, αποφάσεις Niemietz κατά Γερμανίας της 16ης Δεκεμβρίου 1992, σειρά Α αριθ. 251-Β, και Bernh Larsen Holding AS κ.λπ. κατά Νορβηγίας της 14ης Μαρτίου 2013, αριθ. 24117/08).

21 Εν προκειμένω, πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση, όπως το επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 33 των προτάσεών του, ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη τις προαναφερθείσες αποφάσεις του ΕΔΔΑ Société Métallurgique Liotard Frères κατά Γαλλίας και Canal Plus κ.λπ. κατά Γαλλίας, καθόσον αυτές δεν αφορούσαν παράβαση του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, αλλά παράβαση του άρθρου 6 αυτής.

22 Περαιτέρω, πρέπει να τονιστεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς υπενθύμισε, στη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παραπέμποντας στη σκέψη 49 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Colas Est κ.λπ. κατά Γαλλίας, ότι το ΕΔΔΑ έκρινε ότι η έλλειψη προηγούμενης δικαστικής άδειας αποτελεί ένα μόνο από τα στοιχεία που έλαβε υπόψη του το ως άνω δικαστήριο, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι παραβιάστηκε το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε, στην εν λόγω σκέψη, ότι το ΕΔΔΑ έλαβε ιδίως υπόψη το εύρος των εξουσιών που διέθετε η αρμόδια αρχή ανταγωνισμού, τις περιστάσεις της παρεμβάσεως και τον περιορισμένο αριθμό εγγυήσεων, καθώς και ότι τα στοιχεία αυτά είναι διαφορετικά από τα ισχύοντα στο δίκαιο της Ένωσης.

23 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι εξουσίες ελέγχου που διαθέτει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 επιτρέπουν στους υπαλλήλους της, μεταξύ άλλων, να εισέρχονται στους χώρους που καθορίζουν οι ίδιοι, να ζητούν την προσκόμιση εγγράφων και να λαμβάνουν γνώση του περιεχομένου των ερμαρίων που καθορίζουν οι ίδιοι (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Hoechst κατά Επιτροπής, 46/87 και 227/88, EU:C:1989:337, σκέψη 31).

24 Πρέπει, επίσης, να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 20, παράγραφοι 6 και 7, του κανονισμού 1/2003, προηγούμενη δικαστική άδεια ζητείται όταν, σε περίπτωση εναντιώσεως της οικείας επιχειρήσεως, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος παρέχει την απαραίτητη συνδρομή, ζητώντας, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, την επέμβαση της αστυνομίας ή αντίστοιχης αρχής επιβολής του νόμου, προκειμένου να καταστεί δυνατός ο έλεγχος, καθώς και όταν το εθνικό δίκαιο θέτει ως προϋπόθεση την εν λόγω άδεια. Η άδεια αυτή μπορεί επίσης να ζητείται ως προληπτικό μέτρο. Στο άρθρο 20, παράγραφος 8, του κανονισμού αυτού διευκρινίζεται επίσης ότι, μολονότι η εθνική δικαστική αρχή ελέγχει, μεταξύ άλλων, ότι τα σχεδιαζόμενα μέτρα καταναγκασμού δεν είναι αυθαίρετα ούτε υπέρμετρα αυστηρά σε σχέση με το αντικείμενο του ελέγχου, δεν μπορεί ωστόσο να αμφισβητήσει την αναγκαιότητα του ελέγχου. Η ίδια διάταξη προβλέπει δικαστικό έλεγχο εκ των υστέρων αποκλειστικά αρμόδιο για τον οποίο είναι το Δικαστήριο.

25 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας, στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του ΕΔΔΑ, η έλλειψη προηγούμενης δικαστικής άδειας δεν μπορεί, αφεαυτής, να συνεπάγεται την έλλειψη νομιμότητας ενός μέτρου ελέγχου.

26 Ακολούθως, όσον αφορά το επιχείρημα που προέβαλε η Deutsche Bahn, κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στηριζόμενο, στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις προπαρατεθείσες αποφάσεις του ΕΔΔΑ, Harju κατά Φινλανδίας και Heino κατά Φινλανδίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ΕΔΔΑ ρητώς αποφάνθηκε ότι η έλλειψη προηγούμενης δικαστικής άδειας μπορεί να αντισταθμιστεί από την ύπαρξη του εκ των υστέρων δικαστικού ελέγχου που ασκείται τόσο επί των πραγματικών όσο και επί των νομικών ζητημάτων.

27 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της Deutsche Bahn, όπως εκτίθεται συνοπτικά στις σκέψεις 15 και 26 της παρούσας αποφάσεως, είναι αβάσιμη.

28 Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, αφού υπενθύμισε, στη σκέψη 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά τη νομολογία του ΕΔΔΑ, η προστασία από αυθαίρετες επεμβάσεις της δημόσιας αρχής απαιτεί την ύπαρξη νομικού πλαισίου και στενών περιορισμών, υπογράμμισε και εξέτασε, στις σκέψεις 74 έως 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πέντε κατηγορίες εγγυήσεων οι οποίες πρέπει να πλαισιώνουν την απόφαση περί ελέγχου. Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στη συνέχεια, στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τηρήθηκαν εν προκειμένω και οι πέντε κατηγορίες εγγυήσεων.

29 Συναφώς, αρκεί η παρατήρηση ότι η λεπτομερής εξέταση στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο ανταποκρίνεται τόσο στις απαιτήσεις που έχει θέσει με τη νομολογία του το ΕΔΔΑ, όπως αυτό προκύπτει από την προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως, όσο και στο γράμμα του κανονισμού 1/2003 και στη νομολογία του Δικαστηρίου.

30 Συγκεκριμένα, αφενός, όπως προκύπτει από το άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, η απόφαση περί ελέγχου πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο και τον σκοπό του ελέγχου, τις επαπειλούμενες κυρώσεις σε βάρος της συγκεκριμένης επιχείρησης, καθώς και την προσφυγή που μπορεί αυτή να ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου.

31 Αφετέρου, κατά πάγια νομολογία, οι ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής είναι σαφώς καθορισμένες, είτε πρόκειται για τον αποκλεισμό από το πεδίο έρευνας της Επιτροπής των εγγράφων που δεν έχουν επαγγελματικό χαρακτήρα, για το δικαίωμα δικαστικής αρωγής, για το δικαίωμα του σεβασμού του

απορρήτου της αλληλογραφίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών είτε, ακόμη, για την υποχρέωση αιτιολογήσεως της αποφάσεως περί ελέγχου και για τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ένωσης (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Roquette Frères, C-94/00, EU:C:2002:603, σκέψεις 44 έως 50).

32 Περαιτέρω, όπως το επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 38 των προτάσεών του και όπως επίσης επισημαίνεται στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, το ΕΔΔΑ έχει κρίνει ότι η ύπαρξη εκ των υστέρων δικαστικού ελέγχου παρέχει τη δυνατότητα αντισταθμίσεως της ελλείψεως προηγούμενης δικαστικής εντολής και συνιστά, επομένως, θεμελιώδη εγγύηση για τη διασφάλιση της συμβατότητας του επίμαχου μέτρου ελέγχου με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ (βλ. ιδίως ΕΔΔΑ, απόφαση Delta Pekárny a.s. κατά Τσεχικής Δημοκρατίας της 2ας Οκτωβρίου 2014, αριθ. 97/11, §§ 83, 87 και 92).

33 Τούτο ακριβώς ισχύει στο πλαίσιο του συστήματος που τέθηκε σε εφαρμογή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεδομένου ότι το άρθρο 20, παράγραφος 8, του κανονισμού 1/2003 ορίζει ρητώς ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί έλεγχο νομιμότητας της αποφάσεως περί ελέγχου που έλαβε η Επιτροπή.

34 Ο έλεγχος που προβλέπουν οι Συνθήκες συνεπάγεται ότι ο δικαστής της Ένωσης ασκεί, βάσει στοιχείων προσκομιζόμενων από τον προσφεύγοντα προς στήριξη των προβαλλόμενων επιχειρημάτων, πλήρη έλεγχο εξετάζοντας τόσο τα νομικά ζητήματα όσο και τα πραγματικά περιστατικά (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Χαλκόρ κατά Επιτροπής, C-386/10 P, EU:C:2011:815, σκέψη 62, και CB κατά Επιτροπής, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 44).

35 Κατά συνέπεια ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η έλλειψη προηγούμενης δικαστικής άδειας δεν θίγει το θεμελιώδες δικαίωμα του απαραβίαστου της κατοικίας, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ.

36 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν αποδείχθηκε καμία παράβαση του άρθρου 7 του Χάρτη.

37 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο πρώτος λόγος της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως αντλούμενου από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 47 του Χάρτη και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ

Επιχειρηματολογία της Deutsche Bahn

38 Η Deutsche Bahn προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη του εκ των υστέρων δικαστικού ελέγχου που προβλέπεται στο δίκαιο της Ένωσης, οι επίδικες αποφάσεις δεν προσβάλλουν το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.

39 Ειδικότερα, η Deutsche Bahn προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι στήριξε τη συλλογιστική του στις προπαρατεθείσες αποφάσεις του ΕΔΔΑ, Société Métallurgique Liotard Frères κατά Γαλλίας και Canal Plus κ.λπ. κατά Γαλλίας, ενώ τα πραγματικά περιστατικά δεν ήσαν παρόμοια, καθόσον η γαλλική αρχή ανταγωνισμού είχε λάβει, στο πλαίσιο των υποθέσεων αυτών, προηγούμενη δικαστική άδεια.

40 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ και από το Βασίλειο της Ισπανίας, αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

41 Κατ' αρχάς, πρέπει να τονιστεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε, στις σκέψεις 109 και 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τις προπαρατεθείσες αποφάσεις του ΕΔΔΑ Société Métallurgique Liotard Frères κατά Γαλλίας και Canal Plus κατά Γαλλίας προκύπτει ότι οι αποφάσεις αυτές αναφέρονται στην ένταση του ελέγχου, περιλαμβανομένου και του ελέγχου του συνόλου των πραγματικών και νομικών στοιχείων ο οποίος παρέχει τη δυνατότητα κατάλληλης επανορθώσεως σε περίπτωση διαπιστώσεως πλημμέλειας, και όχι στο χρονικό σημείο κατά το οποίο αυτός ασκείται.

42 Περαιτέρω, πρέπει να τονιστεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο δικαστής της Ένωσης, όταν αποφαίνεται επί προσφυγής ακυρώσεως κατά αποφάσεως περί ελέγχου, ασκεί έλεγχο τόσο επί των πραγματικών όσο και επί των νομικών ζητημάτων και έχει την εξουσία εκτιμήσεως των αποδείξεων και ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

43 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανάλυση αυτή είναι σύμφωνη και με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, όπως αυτή υπενθυμίζεται στη σκέψη 34 της παρούσας αποφάσεως. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, με τις εκτιμήσεις του στις σκέψεις 109 έως 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν υπέπεσε σε καμία πλάνη περί το δίκαιο.

44 Περαιτέρω, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Deutsche Bahn, στις επιχειρήσεις που είναι αποδέκτριες αποφάσεως περί ελέγχου αναγνωρίζεται η δυνατότητα να αμφισβητήσουν την νομιμότητα της αποφάσεως αυτής και μάλιστα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 46 των προτάσεών του, αμέσως μετά την κοινοποίηση της εν λόγω αποφάσεως, οπότε η επιχείρηση δεν χρειάζεται να αναμένει έως ότου η Επιτροπή εκδώσει την τελική της απόφαση επί της εικαζόμενης παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού για να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης.

45 Τέλος, στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, εκθέτοντας τις εγγυήσεις που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης για τη διασφάλιση του σεβασμού του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής, τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η συνέπεια της ακυρώσεως της αποφάσεως περί ελέγχου ή της διαπιστώσεως πλημμέλειας κατά τη διεξαγωγή του ελέγχου συνίσταται στην αδυναμία της Επιτροπής να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες που συνελέγησαν με τον τρόπο αυτόν στο πλαίσιο της διαδικασίας παραβάσεως (απόφαση Roquette Frères, C-94/00, EU:C:2002:603, σκέψη 49).

46 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το θεμελιώδες δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, δεν θίγεται από την έλλειψη προηγούμενης δικαστικής άδειας.

47 Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι το θεμελιώδες αυτό δικαίωμα συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, η οποία διατυπώνεται πλέον στο άρθρο 47 του Χάρτη, που αντιστοιχεί, στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης, στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ (βλ., υπό την έννοια αυτή, μεταξύ άλλων, αποφάσεις Chalkor κατά Επιτροπής, C-386/10 P, EU:C:2011:815, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, σκέψη 40, καθώς και CB κατά Επιτροπής, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 43).

48 Για τους προαναφερθέντες λόγους, επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι δεν αποδείχθηκε καμία παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη.

49 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως αντλούμενου από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας λόγω πλημμελειών κατά τη διενέργεια του πρώτου ελέγχου

Επιχειρηματολογία της Deutsche Bahn

50 Η Deutsche Bahn προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στη σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή θεμιτώς ενημέρωσε τους υπαλλήλους της για την ύπαρξη υπονοιών σε βάρος της DUSS πριν από την πρώτη απόφαση περί ελέγχου.

51 Με τη συμπεριφορά της, η Επιτροπή προκάλεσε εσκεμμένως τον κίνδυνο η πληροφορία που κοινοποίησε στους υπαλλήλους της σχετικά με τον φάκελο DUSS να τους οδηγήσει στο να εστιάσουν την προσοχή τους ειδικώς στα έγγραφα που αφορούν την DUSS, παρόλο που τα έγγραφα αυτά δεν είχαν καμία σχέση με το αντικείμενο του πρώτου ελέγχου. Συνεπώς, δεν είχε εφαρμογή η εξαίρεση, που έγινε δεκτή από το Δικαστήριο με την απόφασή του Dow Benelux κατά Επιτροπής (85/87, EU:C:1989:379), από την απαγόρευση χρησιμοποιήσεως εγγράφων που είναι άσχετα με τον σκοπό του ελέγχου, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο.

52 Περαιτέρω, η Deutsche Bahn προβάλλει ότι η εκ των προτέρων ενημέρωση των υπαλλήλων της Επιτροπής όσον αφορά τον σχετικό με την DUSS φάκελο δεν ήταν απαραίτητη για την αποτελεσματική εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού.

53 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό του επιχειρήματος της Deutsche Bahn σχετικά με την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο δεχόμενο τυχαίως ανευρεθέντα στοιχεία, καθόσον πρόκειται για διαπιστώσεις περί των πραγματικών περιστατικών οι οποίες δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

54 Όσον αφορά το παραδεκτό του παρόντος λόγου αναιρέσεως, το οποίο αμφισβητεί η Επιτροπή, επιβάλλεται, εισαγωγικά, η διαπίστωση ότι η Deutsche Bahn δεν περιορίζεται στο να ζητήσει από το Δικαστήριο νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, αλλά προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κρίνοντας ότι η Επιτροπή μπορούσε θεμιτώς να ενημερώσει, στο γενικό πλαίσιο της υποθέσεως, τους υπαλλήλους της, πριν από τη διεξαγωγή του πρώτου ελέγχου, για την ύπαρξη υπονοιών σε βάρος της DUSS.

55 Επομένως, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός.

56 Επί της ουσίας, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 20, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 επιβάλλει στην Επιτροπή να αιτιολογεί την απόφαση με την οποία διατάσσεται η διενέργεια ελέγχου προσδιορίζοντας το αντικείμενο και τον σκοπό του ελέγχου, γεγονός το οποίο, όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο, αποτελεί θεμελιώδη επιταγή, σκοπός της οποίας είναι όχι μόνο να καταδειχθεί ότι ο επικείμενος έλεγχος στο εσωτερικό των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων είναι δικαιολογημένος, αλλά επίσης να παρασχεθεί στις επιχειρήσεις αυτές η δυνατότητα να αντιληφθούν την έκταση της υποχρέωσής τους προς συνεργασία και να προασπίσουν παράλληλα τα δικαιώματά τους άμυνας (αποφάσεις Roquette Frères, C-94/00, EU:C:2002:603, σκέψη 47, καθώς και Nexans και Nexans France κατά Επιτροπής, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, σκέψη 34).

57 Περαιτέρω, κατά το άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, οι συλλεγείσες κατά τους ελέγχους πληροφορίες δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για σκοπούς άλλους πλην εκείνων που αναφέρονται στην εντολή ή στην απόφαση περί ελέγχου (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Dow Benelux κατά Επιτροπής, 85/87, EU:C:1989:379, σκέψη 17).

58 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η υποχρέωση αυτή αποβλέπει στην προστασία, εκτός του επαγγελματικού απορρήτου περί του οποίου γίνεται ρητώς λόγος στο ως άνω άρθρο 28, των δικαιωμάτων άμυνας των επιχειρήσεων, τα οποία διασφαλίζει το άρθρο 20, παράγραφος 4. Τα δικαιώματα αυτά θα διακυβεύονταν σοβαρά αν η Επιτροπή μπορούσε να επικαλείται σε βάρος των επιχειρήσεων αποδείξεις οι οποίες, συλλεγείσες κατά τη διάρκεια ενός ελέγχου, είναι άσχετες προς το αντικείμενο και τον σκοπό του ελέγχου αυτού (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Dow Benelux κατά Επιτροπής, 85/87, EU:C:1989:379, σκέψη 18).

59 Αντιθέτως, δεν μπορεί εξ αυτού να συναχθεί ότι απαγορεύεται στην Επιτροπή να κινεί διαδικασία έρευνας, προκειμένου να ελέγξει την ακρίβεια ή να συμπληρώσει στοιχεία που περιήλθαν παρεμπιπτόντως σε γνώση της κατά τη διάρκεια προγενέστερου ελέγχου, στην περίπτωση που από τα στοιχεία αυτά καταφαίνεται η ύπαρξη ενεργειών αντίθετων προς τους κανόνες ανταγωνισμού της Συνθήκης. Συγκεκριμένα, μια τέτοια απαγόρευση θα έβαινε πέραν του αναγκαίου μέτρου για τη διασφάλιση του επαγγελματικού απορρήτου και των δικαιωμάτων άμυνας και θα παρακώλυε, συνεπώς, αδικαιολόγητα την Επιτροπή στην εκπλήρωση της αποστολής της, που συνίσταται στη μέριμνα για την τήρηση των κανόνων του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά και στην εξακρίβωση των παραβάσεων των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Dow Benelux κατά Επιτροπής, 85/87, EU:C:1989:379, σκέψη 19).

60 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αφενός, η Επιτροπή οφείλει να αιτιολογεί την απόφασή της με την οποία διατάσσει έλεγχο. Αφετέρου, στον βαθμό που η αιτιολογία της αποφάσεως αυτής οριοθετεί το πεδίο των εξουσιών που διαθέτουν οι υπάλληλοι της Επιτροπής, επιτρέπεται να ερευνηθούν μόνο τα έγγραφα που εμπίπτουν στο αντικείμενο του ελέγχου.

61 Όμως, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθώς και από τις δηλώσεις της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή ενημέρωσε αμέσως τους υπαλλήλους της, πριν τη διεξαγωγή του πρώτου ελέγχου, για την ύπαρξη άλλης καταγγελίας κατά της Deutsche Bahn η οποία αφορούσε τη θυγατρική της εταιρία DUSS.

62 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι μολονότι, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 69 των προτάσεών του, η αποτελεσματικότητα ενός ελέγχου συνεπάγεται ότι η Επιτροπή παρέχει στους υπαλλήλους της στους οποίους έχει ανατεθεί ο έλεγχος, πριν από τη διενέργειά του, όλες τις πληροφορίες που θα συμβάλουν στην κατανόηση της φύσεως και του εύρους της εικαζόμενης παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις υλικοτεχνικές πτυχές του ελέγχου, το σύνολο, ωστόσο, των πληροφοριών αυτών πρέπει να είναι σχετικό με τον σκοπό του διαταχθέντος με απόφαση ελέγχου.

63 Εντούτοις, ενώ το Γενικό Δικαστήριο ορθώς υπενθύμισε, στη σκέψη 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η απόφαση περί ελέγχου της Επιτροπής χρήζει αιτιολογήσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν εκτίμησε ότι εάν η Επιτροπή ενημέρωνε, πριν από τη διεξαγωγή του πρώτου ελέγχου, τους υπαλλήλους της για την ύπαρξη πρόσθετης καταγγελίας κατά της συγκεκριμένης επιχειρήσεως, το αντικείμενο του ελέγχου αυτού, όπως εκτίθεται στην εν λόγω απόφαση, έπρεπε επίσης να περιλαμβάνει και τα στοιχεία της πρόσθετης καταγγελίας.

64 Όμως, η εν λόγω προηγούμενη ενημέρωση η οποία δεν αφορούσε το γενικό πλαίσιο του ελέγχου, αλλά την ύπαρξη χωριστής καταγγελίας βρίσκεται εκτός του αντικειμένου της πρώτης αποφάσεως περί ελέγχου. Συνεπώς, η μη αναφορά στην εν λόγω καταγγελία στο πλαίσιο του αντικειμένου της εν λόγω αποφάσεως περί ελέγχου συνιστά παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της οικείας επιχειρήσεως.

65 Επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι το Γενικό Δικαστήριο ρητώς επισήμανε, στη σκέψη 134 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το γεγονός ότι η δεύτερη απόφαση περί ελέγχου εκδόθηκε κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής του πρώτου ελέγχου δείχνει τη σημασία που είχαν οι συλλεγείσες στη διαδικασία αυτή πληροφορίες για την έναρξη του δεύτερου ελέγχου και ότι ήταν σαφές ότι ο τρίτος

έλεγχος στηρίχθηκε, εν μέρει, σε πληροφορίες συλλεγείσες κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων ελέγχων. Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες συνελέγησαν οι πληροφορίες που αφορούσαν την DUSS κατά τη διάρκεια του πρώτου ελέγχου ήταν ικανές να επηρεάσουν τη νομιμότητα της δεύτερης και της τρίτης αποφάσεως περί ελέγχου.

66 Επομένως, ο πρώτος έλεγχος ήταν πλημμελής στον βαθμό που οι υπάλληλοι της Επιτροπής, έχοντας εκ των προτέρων στην κατοχή τους πληροφοριακά στοιχεία άσχετα με το αντικείμενο του ελέγχου αυτού, προέβησαν σε κατάσχεση εγγράφων τα οποία εξέρχονταν των ορίων του ελέγχου, όπως αυτά προσδιορίστηκαν με τη δεύτερη επίδικη απόφαση.

67 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας, στη σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ενημέρωση των υπαλλήλων της Επιτροπής για την ύπαρξη καταγγελίας σε βάρος της DUSS πριν από την πρώτη απόφαση περί ελέγχου ήταν θεμιτή, ως αφορώσα στοιχεία του γενικού πλαισίου της υποθέσεως, χωρίς, επιπροσθέτως, να προσδιορίσει τους λόγους, ενώ μία τέτοια προηγούμενη ενημέρωση προδήλως δεν εντάσσεται στο πλαίσιο του αντικειμένου της εν λόγω πρώτης αποφάσεως περί ελέγχου και δεν λαμβάνει επομένως υπόψη τις εγγυήσεις που πλαισιώνουν τις εξουσίες ελέγχου της Επιτροπής.

68 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτός.

69 Πρέπει, επομένως, να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που απέρριψε την προσφυγή κατά της δεύτερης και τρίτης αποφάσεως ελέγχου, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί ο τέταρτος λόγος που προέβαλε η Deutsche Bahn προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, σχετικά με το ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τους κανόνες για το βάρος αποδείξεως, και ο οποίος σκοπεί επίσης στην ακύρωση της δεύτερης και τρίτης αποφάσεως περί ελέγχου.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

70 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση. Τούτο ισχύει εν προκειμένω.

71 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 56 έως 67 της παρούσας αποφάσεως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως της πρωτόδικης προσφυγής είναι βάσιμος και πρέπει να ακυρωθούν η δεύτερη και η τρίτη απόφαση περί ελέγχου λόγω προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας.

Επί των δικαστικών εξόδων

72 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.

73 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

74 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εντούτοις, εάν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.

75 Δεδομένου ότι η αίτηση αναιρέσεως της Deutsche Bahn έγινε δεκτή εν μέρει, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί να φέρει, πέραν του ημίσεως των συναφών με την παρούσα αίτηση αναιρέσεως δικαστικών της εξόδων, το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Deutsche Bahn στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής. Η Deutsche Bahn θα φέρει το ήμισυ των συναφών με την παρούσα αίτηση αναιρέσεως δικαστικών της εξόδων, καθώς και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

76 Όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας, η Επιτροπή πρέπει να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα που συνδέονται με τις υποθέσεις T-290/11 και T-521/11, ενώ η Deutsche Bahn φέρει τα δικαστικά έξοδα που συνδέονται με την υπόθεση T-289/11.

77 Δυνάμει του άρθρου 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατ' εφαρμογή της διατάξεως αυτής, το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα τόσο του πρώτου βαθμού όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

78 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 2, του ίδιου Κανονισμού, η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα όταν παρεμβαίνει στη δίκη. Επομένως, η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα τόσο του πρώτου βαθμού όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Deutsche Bahn κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-289/11, T-290/11 και T-521/11, EU:T:2013:404) στο μέτρο που απέρριψε την προσφυγή κατά της δεύτερης και τρίτης αποφάσεως ελέγχου C(2011) 2365 της 30ής Μαρτίου 2011 και C(2011) 5230 της 14ης Ιουλίου 2011.

2) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2011) 2365 της 30ής Μαρτίου 2011 και C(2011) 5230 της 14ης Ιουλίου 2011.

3) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.

4) Καταδικάζει τις Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH, DB Schenker Rail GmbH και DB Schenker Rail Deutschland AG να φέρουν, εκτός από το ήμισυ των δικών τους εξόδων σχετικά με την παρούσα αίτηση αναιρέσεως, και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, εκτός από το ήμισυ των δικών της εξόδων σχετικά με την παρούσα αίτηση αναιρέσεως, και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH, DB Schenker Rail GmbH και DB Schenker Rail Deutschland AG στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

6) Οι Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH, DB Schenker Rail GmbH και DB Schenker Rail Deutschland AG καταδικάζονται στα έξοδα της υποθέσεως T-289/11.

7) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα έξοδα των υποθέσεων T-290/11 και T-521/11.

8) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

9) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(υπογραφές)